

OLESA pàg 14

El tinent d'alcaldia cessat
Jordi Martínez es defensa:
"No em sento culpable"

ELS OVNIS I LA COMARCA pàg 14

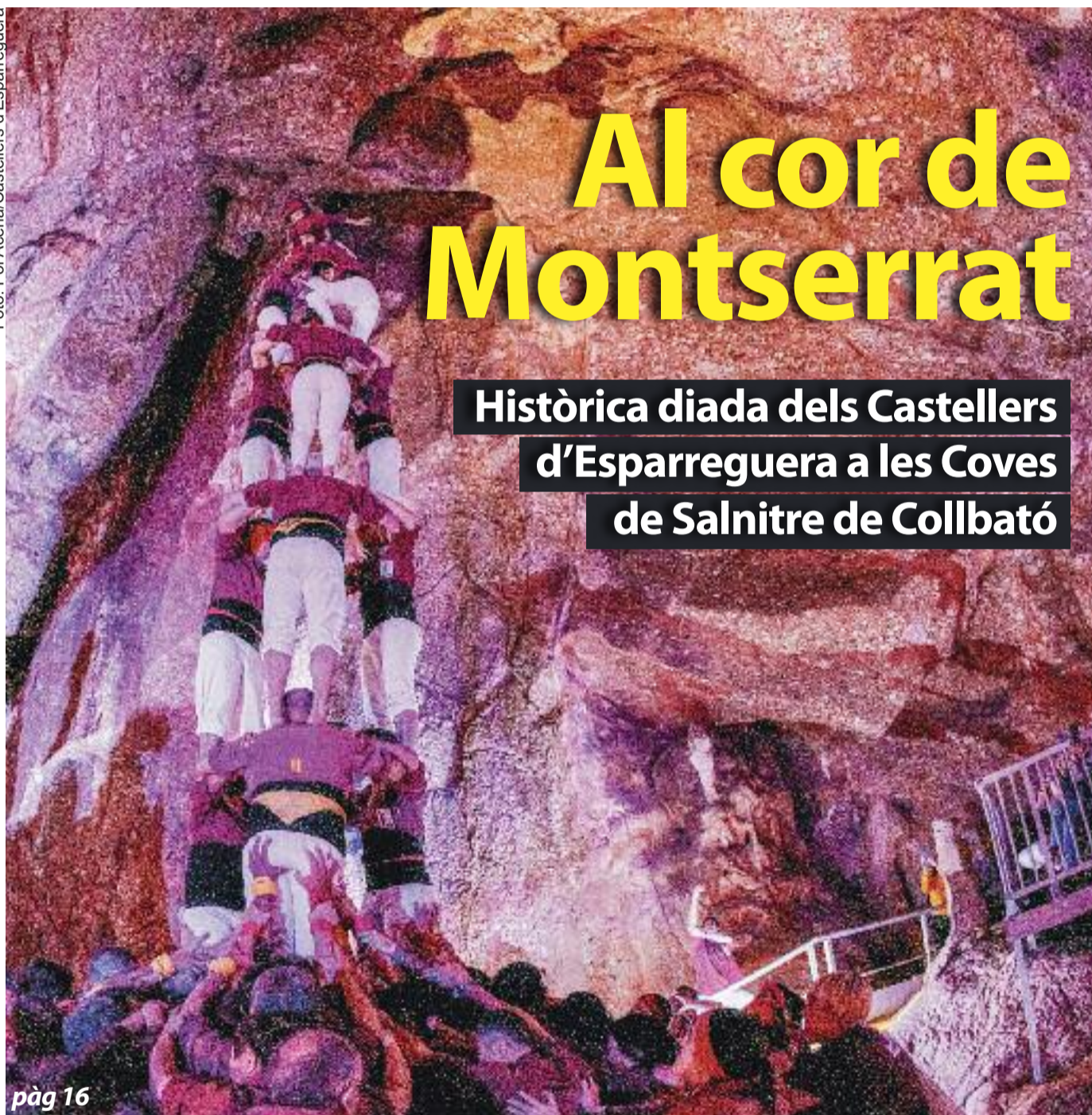
Oriol Malet il·lustra un conte
d'Elisenda Solsona sobre els
platets voladors i Montserrat

línia nord ^{11 anys}

Montserratí Abril 2024 · Núm. 169 · linianord.cat

Foto: Pol Aceña/Castellers d'Esparreguera

Al cor de Montserrat

**Històrica diada dels Castellers
d'Esparreguera a les Coves
de Salnitre de Collbató**

pàg 16

MOBILITAT pàg 14

Estudien on construir
una nova estació d'FGC
entre Martorell i Abrera

MOTOR COMARCAL pàg 3

Seat referma la seva
aposta pel Montserratí
a través del cotxe elèctric

MARTORELL pàg 8

La reforma del Mercat
de les Bòbiles pren forma

ESPARREGUERA pàg 16

La Coral de la Passió cantarà
a la basílica de Sant Pere

SANT ANDREU pàg 10

Impuls del consistori
a la diversitat de gènere

Mura Martorell
TETERÍA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trancesc Santacana 28 Martorell

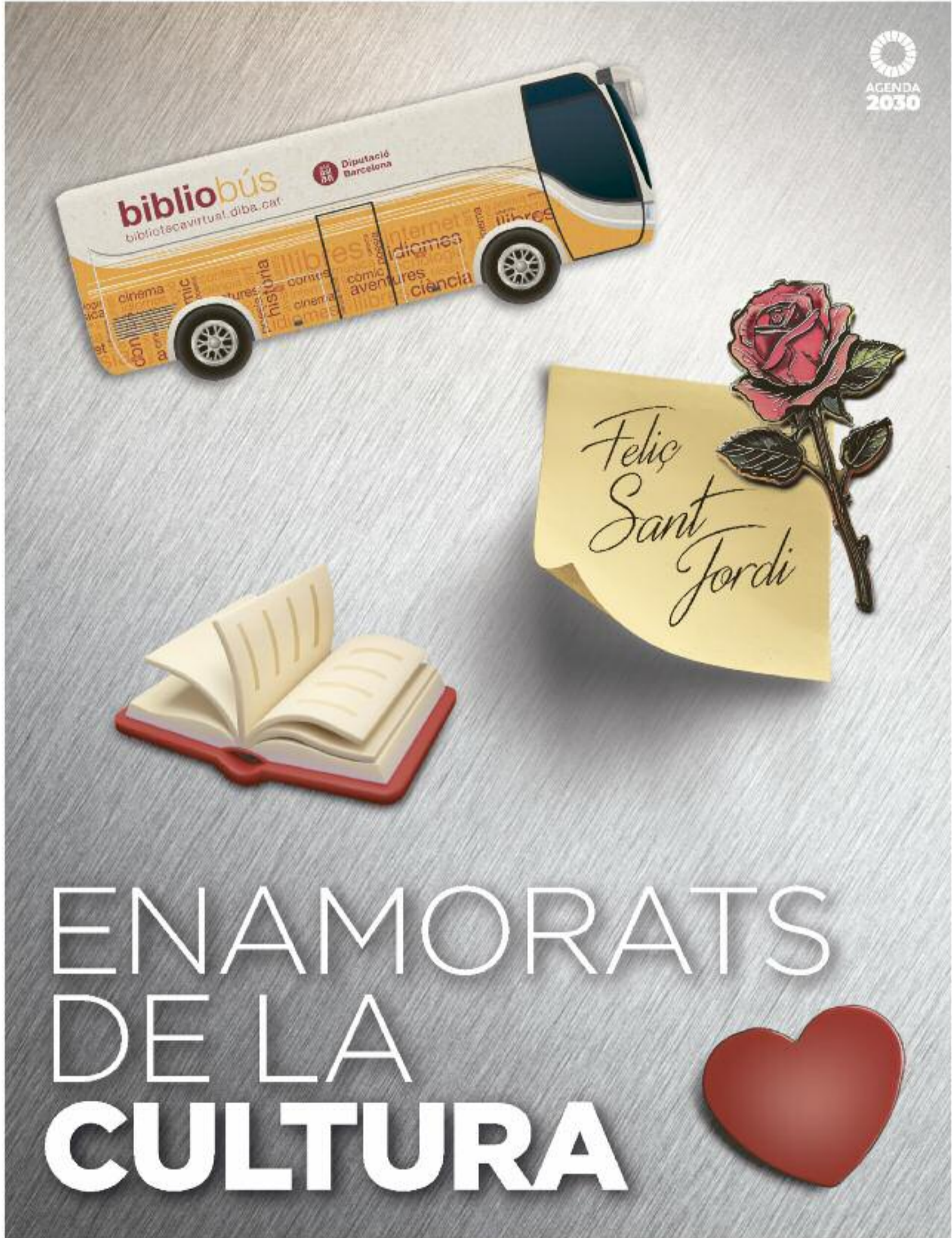
insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

ENAMORATS DE LA CULTURA

diba.cat/sant-jordi

**Diputació
Barcelona**

A l'esquerra, obres de la futura planta de bateries elèctriques. A la dreta, Griffiths amb els alcaldes Naharro i Carbonell, situats al voltant del rei Felip VI. Fotos: ACN i Aj. de Sant Esteve Sesrovires

Sobre rodes (elèctriques)

» La nova planta d'assemblatge de bateries assegura el futur de Seat i el Montserratí respira tranquil
 » Griffiths demana als governs, però, més compromís amb el vehicle elèctric: "No hi ha pla B"

ECONOMIA ▶ Seat vol posar el Baix Llobregat Nord sobre rodes elèctriques. Si l'estiu de l'any passat el seu president, Wayne Griffiths, anunciava la construcció d'una nova planta d'assemblatge de bateries elèctriques a Martorell, a principis d'aquest mes d'abril el mateix Griffiths acompanyava el rei Felip VI, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, i alguns alcaldes de la comarca en una visita a les obres de la nova factoria.

Aquesta nova planta, que entrarà en funcionament l'any vinent, permetrà crear 500 nous llocs de feina –400 de directes i 100 d'indirectes– a Seat Martorell, que d'aquesta manera lliga el seu futur –i el de tot el Montserratí– a l'electrificació de la indústria de l'automòbil. Davant d'aquesta aposta clara de l'empresa, Griffiths

va demanar un esforç similar a les administracions. "No ens podem quedar enrere perquè no hi ha un pla B", va sentenciar.

I és que, malgrat que la planta de Martorell acollirà la fabri-

Carbonell celebra la "consolidació" del projecte de Seat per al Montserratí, que és clau

ció del Cupra Raval a finals del 2025 i del Volkswagen id2.all el 2026 –una notícia que va celebrar el comitè d'empresa, atès que assegura el futur de la factoria–, Griffiths alerta que no poden fer vehicles elèctrics si els governs, al seu torn, no acompanyen la producció amb mesures per afavorir

aquesta mena de mobilitat. "Espanya s'està quedant enrere en vendes de vehicles i punts de recàrrega", va avisar Griffiths, que va demanar, davant d'Aragonès i del rei, que el govern de l'Estat millori les infraestructures de recàrrega, així com que impulsi mesures per incentivar la compra de cotxes elèctrics. "El futur de la indústria està en joc", va assenyalar.

ELS ALCALDES, A FAVOR

En aquest sentit, els alcaldes presents a l'acte del 6 d'abril –els socialistes Enric Carbonell, de Sant Esteve, i Jesús Naharro, d'Abrebra– van destacar la necessitat de fer passes en la direcció que marca Seat i de fer pinya entre les administracions. No és quelcom menor, atès que la importància de la planta per a l'economia del Montserratí és crucial. "Les alian-

ces dels municipis són imprescindibles per avançar en el món empresarial", va destacar Naharro. Per la seva banda, Carbonell va valorar positivament el "compromís" de Seat per invertir a la comarca. "Ara veiem com és una realitat la seva construcció", va expressar el batlle sesrovirenc en relació amb la futura planta d'assemblatge de bateries, de 64.000 metres quadrats i situada a cavall entre Sant Esteve i Martorell, l'alcalde de la qual, Xavier Fonollosa, no va ser present a l'acte del 6 d'abril, ja que hi va enviar el seu regidor d'Economia, Lluís Amat.

Amb tot, Carbonell va celebrar la "consolidació" del projecte que Seat té per al Baix Llobregat Nord, una comarca que "té en el sector de l'automòbil un puntal i una referència molt impor-

tants". Per tot plegat, tant Carbonell com Naharro van demanar que el govern de l'Estat acompanyi l'empenta de Seat.

MADRID CAPTA EL MISSATGE

Sobre aquesta qüestió, el govern espanyol sembla que ha captat el missatge de Griffiths i de la comarca i que està posant fil a l'agulla. Mentre que el 25 d'abril el ministre d'Indústria, Jordi Hereu, va anunciar que el govern havia llançat el tercer PERTE del vehicle elèctric, un pla dotat amb 500 milions que ajudarà a impulsar la mobilitat sostenible, fa unes setmanes que Red Eléctrica (REE) està fent obres per reforçar la xarxa a Abrebra per tal de donar suport a l'electrificació de Seat, i el Govern planteja ubicar una nova estació dels Ferrocarrils molt a prop de la fàbrica.

Rep l'actualitat
i les notícies
d'última hora
de **línianord**
Montserratí

Estrenem
canal de
WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meva memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

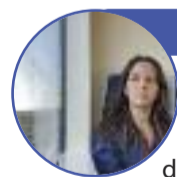
@alexsncimnt

És increïble com a Barcelona pots endevinar a quin barri ets només mirant els establiments de restauració: els 365 i Vivari es concentren als barris de renda baixa-mitjana, els Fornet i Santagloria als barris de renda mitjana-alta i els Starbucks a les zones turístiques.

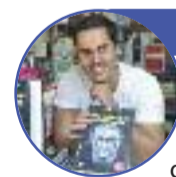
@JoseLuisSTAP

18.321 apartaments i habitacions fora del mercat de l'habitatge i destinats al turisme a Barcelona, segons l'informe Inside Airbnb. La majoria de grans empreses, amb fins a més de 300 apartaments turístics. Bona part sense llicència! No manca habitatge, sobren especuladors.

@omnialbakkali

Una cosa que tinc clàrissima és que una candidatura política que no representa els interessos de la classe treballadora marginada perquè no ha patit els efectes directes que suposa la marginació social de classe no pot decidir per ningú més que per si mateixa.

@FonsiLoaiza

Un espanyol se'n va anar de viatge a Tailàndia amb assegurança mèdica. El van haver d'ingressar amb pancreatitis. Cada dia d'hospitalització li costava 2.500 euros. No podia pagar-ho. Ha estat traslladat a Bilbao per tractar-lo com més aviat millor i salvar la seva vida. Sort de la sanitat pública.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Dipòsit Legal: B 12314-2013

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Seat

Seat referma la seva aposta per la planta de Martorell, motor econòmic del Montserratí. Les obres de la futura factoria d'assemblatge de bateries elèctriques avancen, tot i que Seat vol més compromís dels governs amb el cotxe elèctric.

pàgina 3

Aj. de Sant Andreu

L'Ajuntament de Sant Andreu s'ha dotat d'un Pla Municipal d'equitat de gènere i de diversitat sexual i afectiva i de gènere. Es tracta d'un full de ruta del consistori per planificar polítiques d'igualtat a la ciutat els pròxims anys.

pàgina 10

Colla Bordeus

La colla Bordeus dels Castellans d'Esparreguera ho ha tornat a fer. Va protagonitzar el 20 d'abril una nova jornada inèdita, en la qual va aixecar diferents castells a l'interior de les Coves de Salnitre, al cor de Montserrat.

pàgina 16

El + llegit

línianord.cat

- 1 Acord per a la reforma del Mercat de les Bòbiles de Martorell
- 2 Desmantellen una plantació de marihuana a l'interior d'una nau a Esparreguera
- 3 Jordi Pujol diu a Martorell que votarà Puigdemont: "Ara toca Junts"
- 4 La Generalitat estudia on col·locar una nova estació d'FGC entre Martorell i Abrera
- 5 Mor Andreu José Mestres, exalcalde de Collbató

El milió d'euros de la vergonya

per Susana Pérez Soler

Foto: Jordi Borràs/ACN

Dani Alves ha comprat la seva llibertat. Després de 14 mesos de presó preventiva, l'exfutbolista ha aconseguit la llibertat provisional sota fiança d'un milió d'euros. El cas és alarmant perquè concentra dues de les desigualtats més greus de les societats occidentals contemporànies: la de gènere i la de classe. Aquests dies em pregunto per què l'opinió pública no ha expressat amb contundència el seu rebuig contra el milió d'euros de la vergonya, com sí que va passar en el cas de La Manada o el petó de Rubiales.

El cas Dani Alves constata que no tots som iguals davant la llei. Que si tens la capacitat de reunir una fiança d'un milió d'euros, o el que el tribunal consideri pertinent en cada cas, pots eludir la justícia. Encara més: cal recordar que la condemna d'Alves va ser baixa (quatre anys i mig) perquè els jutges van aplicar un atenuant de reparació del dany després que Alves pagués 150.000 euros d'indemnització per perjudicis morals.

Una reparació del dany que va generar crítiques entre experts i juristes perquè, van al·legar, no

només tenia un component de classe, sinó perquè havia estat merament dinerària, és a dir, no hi havia hagut una voluntat real de reparació, ja que la víctima va ser atacada durant el judici i qüestionada al llarg del procés. A més, les seves dades personals van ser difoses a les xarxes socials per l'entorn d'Alves.

Més enllà de la qüestió de classe –prou greu en si mateixa–, des d'una mirada profana, el milió d'euros amb què Alves ha eludit la presó reforça la idea, ja prou estesa, que el delictes de violació no és tan greu i posa en dubte la versió de la víctima, que ha hagut de tornar a rebre suport psicològic després que l'exfutbolista hagi sortit de la presó.

El cas de La Manada va remoure consciències i va aconseguir posar el focus en els agressors i no en la víctima. Va ser la punta de llança de la llei del consentiment que,

malgrat la reducció d'algunes penes, va eliminar el delictes d'abusos del codi penal (ara tot és agressió sexual) i va dotar de més recursos i atenció les víctimes. El cas Rubiales, que es va sobredimensionar en època de sequera informativa i amb ganes de passar factura per altres assumptes que poc o res tenien a veure amb el mediàtic petó, va obrir el debat sobre les conductes sexistes i l'abús de poder en l'entorn laboral.

Resulta tan incomprendible i esfereïdor l'excés d'atenció a la conducta inapropiada de Rubiales com el silenci envers el cas Alves. De la mateixa manera que el cas de La Manada va servir per reflexionar sobre quina resposta volem donar com a societat a les agressions sexuals, el cas Alves ens hauria de conduir a lluitar per una justícia sense diferències per qüestions econòmiques.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EleccionsPaísBasc

#SantJordi

#ElClàssic

@Carlos_emateo: El PNB guanya les eleccions al País Basc, Bildu s'imposa com el partit que creix i el PSE-EE tindrà la clau del govern regional.

@itsmayanara: Bon Sant Jordi! "Hi havia una vegada un drac i una princesa..., i la història ja sabeu més o menys com va, o no?". Gaudiu del millor dia de l'any!

@Carles_Domenech: La Lliga no pot certificar la jugada de Lamine Yamal al Clàssic Madrid-Barça. Tanta tecnologia i no sabem si és gol o no.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobilista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empena, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Situació surrealista a Sydney. Un cavall va aparèixer a l'estació Warwick Farm, al sud-oest de la ciutat, i es va unir als viatgers, esperant el tren al darrere de la línia groga, tal com feien ells. Sort que el seu amo va arribar abans que el tren.

Un home belga va ser detingut el 2022 per donar positiu en dos controls d'alcoholèmia. Va dir que no havia begut res, però ningú el va creure. Ara s'ha descobert que té una síndrome que fa que l'intestí fabriqui alcohol.

La competitivitat, en alguns casos, no té límits. Un tractor s'ha fet viral per impedir que els cotxes del seu darrere l'avancin mentre condueix per carreteres secundàries. L'home deu pensar que viu en una cursa constant...

Una dona del Brasil va anar a demanar un préstec al banc amb el seu tiet. El portava en cadira de rodes i li agafava la mà perquè signés els papers. Els treballadors es van adonar que l'home estava mort.

Línia

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@Flologia_: Soc l'únic a qui preocupa la quantitat de joves que s'han llançat al mercat sexual de l'OnlyFans? Són uns diners còmodes, però l'empremta digital passa factura.

@JordiPL85: Encara ningú m'ha explicat per què és impossible posar en pràctica la immersió real: més docents, més formació lingüística, més recursos... és voluntat política.

@laura6rau: No entenc per què hi ha senyors que treballen posant benzina al teu cotxe mentre tu mires i no hi ha algú que et posi la compra a la bossa quan vas sola al súper.

Vist-i-plau a la reforma del Mercat de Les Bòbiles

- » La rehabilitació està prevista per als mesos de juliol i agost
- » Els paradistes celebren l'acord i demanen reobrir al setembre

COMERÇ ▶ Després de mesos d'incertesa, l'Ajuntament i l'Associació de Comerciants del Mercat de Les Bòbiles han signat un acord de col·laboració pel nou projecte de reforma i ampliació del mercat, que haurà de tancar de manera provisional els mesos de juliol i agost.

La signatura d'aquest acord de col·laboració inclou la creació d'una Comissió de Seguiment del procés de reforma, constituïda per representants de l'administració municipal i també de l'Associació de Comerciants, que celebren la decisió.

"MERCAT DE 4ª GENERACIÓ"

El motiu al·legat des del consistori pel tancament temporal de les instal·lacions és la reforma de les mateixes, així com l'inici de la construcció d'un nou centre comercial, l'Espai Bòbiles, que segons fonts municipals s'ubicarà al costat del mercat.

Vista parcial actual de l'interior del mercat. Foto: Ajuntament

David Serrano, president de l'Associació de Comerciants del Mercat de Les Bòbiles, valora positivament l'acord per treballar conjuntament el projecte, que farà possible tenir "un modern mercat de quarta generació que segurament podrà funcionar molt bé". Tanmateix, els paradistes esperen que es compleixin

els terminis d'obres previstos, "per tal de mantenir la clientela actual". Per la seva banda, l'alcalde, Xavier Fonollosa, va presentar el dia 25 el projecte del nou mercat. "S'integrarà l'edifici amb l'entorn", va destacar el batlle, que també va descriure el futur equipament com un mercat "de quarta generació".

Toni Albiol. Foto: Ass. Cat. Sommeliers

El sommelier Toni Albiol, reconegut a nivell mundial

ENOLOGIA ▶ El director tècnic, gerent i sommelier de l'Enoteca Divins de Martorell, Toni Albiol, ha obtingut el Diploma ASI, de l'Association de la Sommellerie Internationale.

Aquest reconeixement està reservat als membres de la comunitat de sommeliers "que assoleixen un alt nivell de servei i un profund coneixement de la gastronomia i el vi mundials, la gestió de les begudes i la cultu-

ra de la vinya i del vi", segons assenyala el jurat de l'ASI.

"És un diploma que té un reconeixement internacional a tots els països associats i que obre les portes a la sommellerie a qualsevol indret del món", valora Albiol, que en anys anteriors ja havia estat reconegut com un dels millors entre els sommeliers catalans i espanyols per la seva tasca a l'Enoteca Divins, oberta a la ciutat des de l'any 1996.

Sinistralitat | Accident laboral mortal a la Sínia

El passat 9 d'abril un treballador de la construcció va morir en caure-li a sobre una biga, a unes obres que tenen lloc al barri de la Sínia. L'operari, de 63 anys, era veí de Badalona i treballava a Grues Planell.

Sis segles celebrant l'arribada de la primavera amb la Fira

FESTES ▶ A Martorell, des de fa més de sis-cents anys, se celebra la Fira de Primavera, una de les festes patrimonials més destacades del calendari festiu local, que contribueix a rememorar el passat agrícola i ramader de la població. D'acord amb el seu origen, l'inici de la celebració coincideix, doncs, amb la festivitat de Sant Marc, el 25 d'abril, data en què l'any 1422 es va començar a celebrar una fira local de mercats agrícoles i ramaders.

Com cada any, les rambles de Pep Ventura i de les Bòbiles

acullen la Fira del Comerç i la Indústria, mentre que a la Vila, el nucli antic de la població, s'hi celebra la Fira d'Artesania i Comerç Local, a més d'altres fires, com la Fira Gastronòmica, la del Joc i l'Oci Familiar o la Fira del Vinil.

El programa festiu també inclou el tradicional mercat ramader i una setantena d'actes que, a més de les fires, inclouen torneigs d'esports, música, tallers, espectacles, teatre, cinema, gastronomia i exposicions, entre altres.

"Ara toca Junts": Jordi Pujol diu que votarà Puigdemont

Jordi Pujol i Salvador Esteve (a l'esquerra). Foto: Junts per Martorell

POLÍTICA ▶ L'expresident de la Generalitat Jordi Pujol va expressar a Martorell que votarà Carles Puigdemont a les pròximes eleccions al Parlament del 12 de maig. Ho va dir el dia 24 durant un sopar amb militants de Junts. "Votaré Junts. Rotundament votaré Junts. Ara toca Junts", va reiterar l'expresident.

Pujol va dir això al costat de Salvador Esteve, exalcalde de Martorell i expresident de la Diputació de Barcelona. De fet, és la primera vegada que l'expresident expressa el seu su-

port a Puigdemont en públic i poques hores abans de començar la campanya electoral.

Per la seva banda, el mateix Puigdemont va agrair el gest i va recordar un míting a Girona de Pujol al qual va assistir de jove, el 1980. "Jo encara no podia votar, però em va impressionar la força i la determinació per aixecar Catalunya després de la llarga nit del franquisme", va reconèixer el també expresident i actual candidat de Junts a la presidència de la Generalitat de Catalunya.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Més seguretat als caixers per evitar furtus i estafes a gent gran

SEGURETAT ▶ La Policia Local de Martorell ha posat en marxa una campanya per incrementar la seguretat de la gent gran als caixers automàtics del municipi. En aquest sentit, el cos portarà a terme xerrades entre els avis del poble per donar-los consells que els evitin ensurts amb els delinqüents i, per l'altra banda, augmentarà la presència policial al voltant de les entitats bancàries els dies de cobrament de les pensions, cap a finals de mes.

Així ho ha explicat el cap de la Unitat de Proximitat de la Policia Local, Juan José Hernández. "Actuem amb presència policial als caixers i entitats bancàries per dissuadir totes aquelles persones que vulguin enganyar o furta la gent gran", assegura l'agent. "Hi apareixem en els horaris que hi ha més gent, quan és més propici que puguin ser víctimes", destaca Hernández, que reconeix que el cos ha detectat enganyifes d'aquesta classe a gent gran.

ALGUNS CONSELLS

En paral·lel, els agents fan xerrades als casals de gent gran on donen consells bàsics de seguretat, com ara no anotar el número secret a la llibreta o a la

La policia desaconsella treure diners en caixers a l'aire lliure. Foto: Ajuntament

targeta, no retirar tots els diners de cop o utilitzar caixers automàtics interiors, que es puguin tancar. A més, recomanen que, si s'han de treure grans quantitats de diners, es col·loquin en un lloc segur fins a arribar a casa i que una persona de confiança els acompanyi.

En aquesta línia, el cos recomana evitar distraccions provocades per estranys en sortir dels bancs. De fet, alguna de les argücies que fan servir els delinqüents són demanar alguna informació o signatura, tacar a la

gent gran amb algun líquid i voler-los netejar, donar un cop o empenya per l'esquena o llençar monedes a terra, entre altres.

A través d'aquesta campanya de seguretat, explica Hernández, es volen minimitzar aquesta classe de delictes. Pel que fa a la Unitat de Proximitat de la Policia Local, Hernández diu que "és el mecanisme per conèixer quines són les necessitats reals de la població i poder donar-ne resposta". Té quatre agents que operen diàriament al municipi recollint aquesta informació.

Els Gegants celebren el 20è aniversari del secretari Garvil

TRADICIÓ ▶ Amb motiu del vintè aniversari del Secretari Garvil, una de les figures emblemàtiques dels Gegants de Martorell, la colla, conjuntament amb els grallers i la banda del Diable, ha presentat aquest mes el nino de goma del cèlebre gegant.

Es tracta d'una reproducció en miniatura, d'uns 20 centímetres, pensat per a la canalla i per als col·leccionistes. La colla va celebrar el dia 21 d'abril un concert-vermut per presentar el nou nino de goma que representa el gegant del secretari del diable, que va ser creat el 2003 pel Taller del Drac Petit de Terrassa amb cartró i pedra. La figura fa 2,65 metres i té un pes d'uns 18 quilograms.

Qui vulgui adquirir el nino que representa el gegant, per un

preu de 30 euros, ha d'anar a la llibreria Miró, punt de venda fix, tot i que també es pot posar en contacte amb la colla a través de les xarxes socials. "Aquests ninos, a banda de ser promoció dels Gegants, figura de col·leccionisme i per a la canalla, també són una font de finançament per poder fer totes les activitats que porten a terme durant l'any", afirma Jordi Escoda, cap de colla dels Gegants de Martorell.

PLANTADA GEGANERA

Per altra banda, i emmarcada en la pròxima Fira de Primavera, el passeig del Quarter acollirà el dissabte 4 de maig la quarta Trobada de Gegants i Capgrossos, organitzada pels Gegants de Martorell, a partir de dos quarts de sis de la tarda.

Infants de la colla amb el gegant i les figuretes. Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

Sant Andreu de la Barca

línianord.cat

Abril 2024

Tribunals | Set anys de presó per tallar un penis

La dona acusada de tallar el penis a la seva parella el maig del 2021 al municipi ha reconegut els fets i ha acceptat una condemna de set anys de presó per un delictes de lesions. Haurà de complir cinc anys, ja que en porta dos en presó provisional.

Impuls institucional a la igualtat de gènere i a la diversitat sexual

DRETS ▶ El plenari consistorial del mes d'abril ha aprovat el Pla Municipal d'equitat de gènere i de la diversitat sexual afectiva i de gènere.

Isabel Marcos, regidora de Feminisme i Igualtat, ha explicat que es tracta del full de ruta per planificar les polítiques i les accions d'igualtat al municipi en els pròxims quatre anys. "El Pla és la mostra d'una ciutat compromesa per la igualtat, per vetllar que totes les persones siguin ciutadans de ple dret i que les llibertats siguin lliures d'existir i expressar-se", ha destacat la regidora.

PLA PIONER

Tal com ha subratllat la regidora Marcos, es tracta d'un pla pioner perquè aplega les polítiques de gènere, igualtat i del col·lectiu LGTBI. Aquest fet, segons la regidora, permetrà abordar les necessitats i dissenyar ac-

Celebració del Dia de l'Orgull davant del teatre Núria Espert. Foto: Ajuntament

cions "d'una forma molt més complexa i més integral".

Es tracta d'un instrument de diagnòstic de les desigualtats de la ciutat, però també d'una "eina per a dissenyar la manera de millorar l'estat de la igualtat de gènere en el municipi i sobretot per a actuar contra les discriminacions", ha afegit Marcos.

En el pla es plantegen set línies d'acció amb 15 objectius i 69

accions concretes, que són polítiques internes dins de l'administració, usos dels temps, cures i treballs, acció social, cicle de vida i salut, cultura, oci i participació, esports, temps lliure i educació, espai públic, urbanisme i visibilitat i les qüestions referents a les violències masclistes i LGTB-fòbiques. El pla comptarà amb una comissió de seguiment.

Vi, vermut i gastronomia a una nova edició de la Fira

LLEURE ▶ Entre el 24 i el 28 d'abril s'ha celebrat la setena edició de la Fira del Vi, organitzada per l'Ajuntament i l'Associació Ru-vins. Una nova edició que aquest any ha comptat amb la participació de més de 20 cellers diferents de diverses denominacions d'origen.

"Degustació i gastronomia van agafats de la mà. És per això que aquest any tenim sis res-

tauradors i una major oferta gastronòmica", ha destacat el regidor de Comerç i Indústria, Miquel Àngel Abril. D'altra banda, també s'han realitzat diferents tallers i un *photocall*.

L'edició d'enguany, que ha inclòs la 1a Fira del Vermut, ha tingut lloc a una nova ubicació, a l'esplanada del Mercat Setmanal que es localitza a l'avinguda de la Constitució.

Campanya per retirar els carros abandonats

CIVISME ▶ L'Ajuntament ha posat en marxa una campanya per eliminar els carros abandonats que hi ha per la ciutat.

Es tracta d'una iniciativa emmarcada dins el Pla Sant Andreu Millora i que, amb un treball conjunt de la Brigada Municipal i la Policia Local, es localitzen i treuen els carros de supermer-

cats abandonats a diferents punts de Sant Andreu.

"Els carrers i places han d'estar ordenats i nets, aquest és el motiu d'aquesta campanya especial enfocada als carros abandonats", ha destacat l'alcalde Maria Antònia Borbón, que demana la col·laboració ciutadana.

Serveis | En marxa el servei de caixers mòbils a Castellví

Des del 16 d'abril hi ha disponible un servei de caixers mòbils, habilitat per la Diputació de Barcelona. Aquesta iniciativa, que tindrà una freqüència de dos cops al mes, tracta de pal·liar la manca d'oficines bancàries i caixers als municipis petits.

Castellví | Sant Esteve

Suport unànime dels partits polítics de Castellví a la pagesia

CASTELLVÍ ▶ Durant el Ple municipal del mes de març, tots els regidors i regidores dels grups polítics de Castellví van aprovar de forma unànime una moció en suport de la pagesia. El text, que va ser proposat pel grup municipal de Fem Poble-ERC, recull nombroses peticions adreçades a les diferents administracions.

De manera especial, la moció fa èmfasi a definir la pagesia com un "un sector estratègic per a Catalunya, tant en la seva funció essencial en el proveïment d'aliments com per la seva funció social i mediambiental en la gestió i custòdia del territori".

MODEL FAMILIAR

Alhora, en el text es destaca el model de pagesia familiar i de petites i mitjanes explotacions, per una banda, i de l'altra, els greuges que el sector agrari català ha d'afrontar en un context globalitzat.

En el debat plenari, la portaveu de Fem Poble-ERC, Anna

Camps de conreu al camí de Ca n'Abat. Foto: Ajuntament de Castellví

Gil, va destacar que "en el nostre model de societat la pagesia té un paper cabdal" i va afegir que "cal instar les administracions a donar-los suport en totes les problemàtiques que es troben". La regidora va remarcar que la ciutadania pot col·laborar amb la

pagesia a l'hora de tenir en compte on i quin producte compra. Per la seva banda, l'alcalde, Adrià Camino -Endavant-Junts-va destacar la importància de la sobirania alimentària com "un dels reptes més importants" que hi ha sobre la taula.

Mig centenar de funcionaris protesten a Brians 2. Foto: ACN

Els funcionaris de Brians clamen contra les agressions

SANT ESTEVE ▶ L'assassinat de Núria López, cuinera de la presó de Mas d'Enric -El Catllar, Tarragona-, i l'augment de les agressions patides pels funcionaris a mans dels interns han provocat les protestes dels treballadors dels centres penitenciaris de Brians 1 i 2, a Sant Esteve Sesrovires les últimes setmanes.

Els funcionaris, que demanen la dimissió de la consellera de Justícia, Gemma Ubasart, i del secretari de Mesures Penals, Amand Calderó, van bloquejar

els accessos a les dues presons, la matinada del 4 d'abril, i van protagonitzar una concentració a la porta de Brians 2, el 26 de març, que va aplegar mig centenar de treballadors. També rebutgen les negociacions dels sindicats amb Justícia, perquè consideren que aquesta s'ha fet d'amagat als funcionaris. Aquestes protestes han coincidit amb la mort d'una interna a Brians 1, després d'un suposat intent de suïcidi a principis de mes, in-forma *Catalunya Ràdio*.

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

En una reunió entre l'Ajuntament i el departament de Territori de la Generalitat sobre el Pla Director d'Infraestructures (PDUI) de la ròtula Abrera-Martorell, el consistori olesà ha demanat conèixer les darreres modificacions plantejades pel govern català.

El tinent d'alcaldia cessat es defensa: "No em sento culpable"

POLÍTICA ▶ El Ple del dia 25 d'abril va servir perquè Jordi Martínez, extinent d'alcaldia de Seguretat que va ser cessat a principis de mes per presumptes irregularitats en uns expedients administratius, tal com van informar des de l'Ajuntament, es defensés. Hi havia molta expectació per saber la versió de Martínez, que també ha estat apartat del seu grup polític, el Bloc Olesa, i és ara regidor no adscrit. "No em sento culpable de res", va afirmar Martínez, que considera que continuant com a regidor pot "lluitar" per defensar la seva innocència i "recuperar la confiança" tant de l'equip de govern com del seu expartit.

La decisió de cessar Martínez de les seves responsabilitats al govern d'Olesa té a veure amb la detecció de presumptes irregularitats en la tramitació d'expedients administratius dels anys 2021 i 2022 -102, en concret-

El Ple d'abril va estar marcat pel cessament de Martínez. Foto: Ajuntament

que el consistori assegura que ja ha posat en mans dels tribunals perquè determinin si poden ser constitutius de delictes, ja que aquestes suposades irregularitats haurien comportat la pèrdua de 23.000 euros per a l'Ajuntament. El mateix Martínez, de fet, va justificar al Ple la seva actuació. Segons va dir, tot plegat té a veure amb desacords amb la instructora de l'Ajuntament. Com a exemple, Martínez va posar el cas d'una sanció a una ciutadana per un estacionament

en una zona blava que el regidor va considerar que no era justa, o la d'un altre veí per l'accés a l'illa de vianants amb un vehicle que no era l'habitual. "Si no hagués preguntat, si no hagués vetllat per la defensa dels interessos dels ciutadans, si hagués signat sense mirar, si no hagués fet la meua feina com a regidor, ara no estariem aquí", va dir.

El mateix Martínez, de fet, va proposar crear una comissió per a investigar els fets, tal com han demanat alguns partits.

Acte de presentació del llibre amb els autors. Foto: Ajuntament

Els ovnis i Montserrat: una relació prolífica a la literatura

CULTURA ▶ La relació entre la muntanya de Montserrat i els albiraments d'ovnis és un clàssic a la comarca. Ara, l'escriptora olesana Elisenda Solsona i l'il·lustrador martorellenc Oriol Malet han presentat un nou conte, *La bèstia de Montserrat*, que aprofundeix en aquests mites. Sense anar més lluny, aquesta obra és la tercera d'una saga de relats sobre les llegendes que envolten aquest massís.

El conte està editat per Paper d'Estrassa, editorial olesana que té la voluntat d'apropar el territori als seus lectors. De fet, la presentació del llibre de Solsona i Malet va tenir lloc a l'Espai Paper d'Estrassa del poble.

Durant l'acte, també es van presentar les il·lustracions d'Oriol Malet i d'altres il·lustradors olesans sobre el tema dels extraterrestres i la muntanya de Montserrat.

Serveis | Nou pla d'equipaments municipals

La Diputació ha lliurat a l'Ajuntament el Pla inicial de manteniment d'equipaments del municipi, que s'ha realitzat per a una vintena d'instal·lacions que actualment ofereixen servei als veïns. Aquest document serveix per planificar-ne el manteniment.

Abrera

Estudien on fer la nova parada d'FGC entre Abrera i Martorell

TRANSPORT ▶ El departament de Territori de la Generalitat, a través de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC), ha adjudicat la redacció d'un estudi que ha de determinar el millor lloc per construir una nova estació a la línia Llobregat-Anoia dels ferrocarrils, entre les parades de Martorell Enllaç i Abrera. En un principi, el document haurà d'estar enllestit en un màxim de nou mesos i inclourà una anàlisi de dues o tres possibles localitzacions per construir l'estació. Per cada opció, s'haurà de determinar la inversió necessària per a l'obra.

Imatge actual de l'estació de Martorell Enllaç. Foto: FGC

SERVEI A SEAT

El nou baixador previst ha de donar servei al polígon de ca n'Amat, on s'ubica la fàbrica de l'empresa automobilística Seat, així com al Campus FPCAT-UPC de la Mobilitat Sostenible i a l'Hospital Sagrat Cor. L'anàlisi s'ha adjudicat per un import de 31.450 euros.

Segons ha detallat als mitjans de comunicació la consellera de Territori, Ester Capella, l'anàlisi també haurà de considerar les solucions necessàries per veure "com permetre la connectivitat d'aquelles persones que van a peu o en bicicleta".

L'estudi que s'ha de fer haurà d'incloure les dades de mobilitat d'aquella zona, un resum dels diversos estudis realitzats fins ara, l'anàlisi de la rendibilitat socioeconòmica i el càlcul de la demanda de l'estació dels diferents escenaris.

Façana del pavelló esportiu d'Abrera. Foto: Ajuntament

Energies renovables als equipaments esportius

ENERGIA ▶ Amb l'objectiu de treballar en la reducció de la petjada de carboni al terme municipal d'Abrera amb l'ús d'energia verda, l'Ajuntament té previst iniciar les obres per a la instal·lació d'una caldera de biomassa central i una xarxa de calor per als equipaments esportius del municipi.

Amb aquestes actuacions, es durà a terme la substitució del consum d'energies no renovables als equipaments municipals de l'anella esportiva.

La primera actuació consisteix en la canalització subterrània dels tubs de la caldera i per a la seva realització, quedarà restringida la zona d'estacionament de vehicles en un tram del passeig de l'església, entre l'edifici de la Piscina Municipal d'Estiu i el Pavelló Esportiu Municipal.

Respecte al mercat setmanal que se celebra cada dimarts, algunes parades es reubicaran a la zona d'estacionament del Pavelló Esportiu Municipal.

VOTA
PSC/♥

Força
per
governar.

Esparreguera

líniánord.cat

Abril 2024

Trànsit | Regulen la circulació per l'illa de vianants

El Ple municipal del mes d'abril va aprovar la modificació de l'ordenança de mobilitat, per regular la circulació de vehicles per l'illa de vianants i establir un control de la mobilitat amb càmeres de lectura de matrícula.

La Coral de la Passió cantarà a la basílica de Sant Pere del Vaticà

MÚSICA ▶ El cap de setmana del 4 i 5 de maig està previst que la Coral de la Passió faci un concert a la basílica cristiana de Sant Pere del Vaticà i un altre a l'església de Sant'Andrea della Valle, a Roma, en els quals interpretaran diverses obres de Josep Borràs, compositor esparreguerí. La cita estava prevista per al 2020, però la pandèmia va obligar a posposar-la.

L'Ajuntament ja ha informat que hi enviarà una delegació, liderada per l'alcalde, Eduard Rivas, per ser present en un esdeveniment artístic de primer ordre per al municipi. Les peces que interpretarà la coral són del repertori de Borràs.

El programa d'activitats a la capital italiana començarà el dissabte 4 de maig a les 5 de la tarda, amb el concert de la coral a la basílica de Sant'Andrea della Valle. Convidats per l'Associació Catalans a Roma, la coral

Borràs dirigint una orquestra fa uns anys. Foto: La Passió

esparreguerina oferirà un repertori que inclourà peces de la *Missa Catalana* i també altres cançons de la Passió. Aquell mateix dia a les 6 de la tarda, la delegació esparreguerina serà rebuda oficialment per part del delegat del Govern de la Generalitat a Itàlia, Luca Bellizzi.

L'endemà, diumenge 5 de maig a les 4 de la tarda, arribarà el plat fort del cap de setma-

na, amb l'actuació de la coral a la basílica de Sant Pere del Vaticà, on interpretarà el repertori de la *Missa Catalana*.

“És un orgull que puguem anar a Roma a reconèixer la figura del mestre Josep Borràs per tot el que ha aportat al poble”, explica Rivas, que serà rebut el 6 de maig per l'ambaixador espanyol al Vaticà, Eduardo López Busquets.

Tram del camí entre la carretera B-113 i el riu. Foto: Ajuntament

Les obres del nou col·lector afecten la mobilitat

INFRAESTRUCTURES ▶ Des del 15 d'abril, el camí que va al riu Llobregat des de la B-113 ha quedat tallat a conseqüència dels treballs per a l'execució del nou col·lector, que ha de permetre millorar la qualitat de l'aigua del riu Llobregat.

Per la seva banda, el tram que uneix aquesta carretera amb la C-55 quedarà regulat amb un pas alternatiu durant els pròxims tres mesos.

Segons comenten fonts municipals, les obres del col·lector de salmorres contemplen dues fases, l'execució d'un *bypass* per a desviar les aigües del col·lector de salmorres i la construcció del nou col·lector.

Les obres es realitzaran en dos trams, primer en el camí del riu Llobregat i, després, en el tram fins a la carretera C-55, i tenen una durada total estimada de sis mesos.

Condol | Mor Andreu José Mestres, exalcalde de Collbató

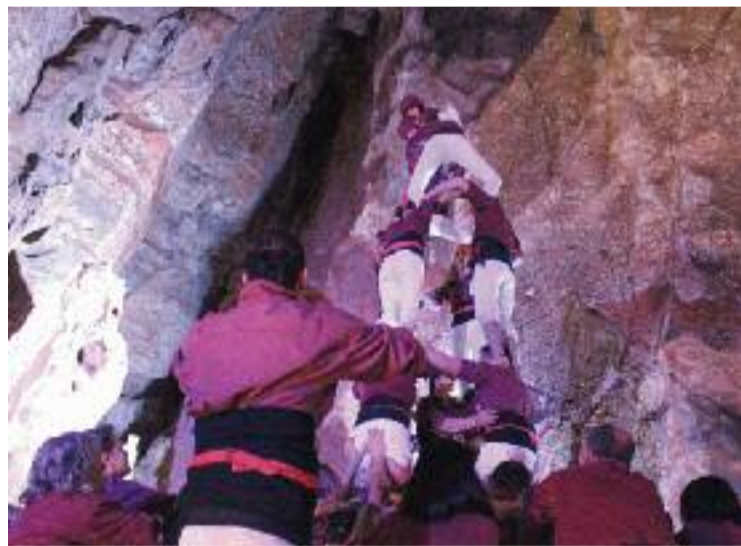
El 23 d'abril va morir Andreu José Mestres, alcalde entre el 1983 i el 1995. Durant el seu mandat, el més llarg de la democràcia, es va urbanitzar el barri del Pujolet, reformar el nucli històric i construir la xarxa de clavegueram.

Collbató

Històrica jornada castellera a les coves de Collbató

CASTELLS ▶ Per primer cop en la història, s'han aixecat castells a l'interior de les coves de Salnitre de Collbató, a la muntanya de Montserrat. Els Castellers d'Esparreguera han estat els artífexs, amb una actuació històrica en commemoració del seu 30è aniversari. Durant la jornada castellera, que es va celebrar el 20 d'abril, es van carregar i descarregar dos pilars de quatre, un tres de set, un quatre de set, un quatre de sis amb agulla, per acabar amb un pilar de cinc aixecat a la sala anomenada 'La Catedral' de les coves de Montserrat, al terme municipal de Collbató.

Les espectaculars columnes calcàries que formen les estalactites i estalagmites de la cova han inspirat artistes com Santiago Rusiñol, Ramon Casas, mossèn Cinto Verdager o Antoni Gaudí, entre altres. “Montserrat ha estat sempre a dins dels nostres cors, però ara ha estat a la inversa”, destaquen des de la colla castellera sobre l'acte.

Un dels castells aixecats a les coves. Foto: Marina Paredes/CE

Fundada l'any 1994, la colla castellera d'Esparreguera ha assolit gairebé tota la gamma de castells de set pisos, essent el seu màxim registre el dos de set descarregat. No és el primer cop que els esparreguerins protagonitzen jornades castelleres en llocs emblemàtics, ja que l'11

d'octubre de 2009 van actuar a la festa de la verema de Montmartre, a París. Allà van descarregar el tres de set com a millor castell. També a la capital francesa van ser rebuts a l'edifici de l'Ajuntament de la ciutat, a l'interior del qual van alçar-hi un pilar de quatre.

Vista actual del nucli antic de Collbató. Foto: Ajuntament

Assumpta Muset recorda els orígens medievals del poble

HISTÒRIA ▶ El 4 d'abril, la sala d'actes del Casal de Collbató va acollir la conferència titulada 'Colle Betone. Terra de frontera (segle X)', presentada per la historiadora local Assumpta Muset, que va compartir els resultats de la seva investigació sobre els orígens històrics de Collbató.

Segons Muset, la població va sorgir el segle X en una zona de frontera entre els comtats catalans i el territori dominat aleshores pel califat de Còrdova. D'acord amb un treball de la his-

toriadora que es pot consultar en línia a les *Revistes Catalanes amb Accés Obert* (RACO), el lloc de Colle Betone va ser documentat per primera vegada l'any 931 i probablement fundat el segle X, dalt d'una serra.

En aquest punt hi convergien dos camins de repoblament: el que venia del Vallès, que creuava el Llobregat entre Monistrol de Montserrat i Esparreguera, i el de Barcelona, que ho feia pel sud, després de travessar la vila de Martorell.

**CATALUNYA
NECESSITA
LIDERATGE.**

**PUIGDEMONT
PRESIDENT**

junts+

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir rails i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de rails i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdaguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdaguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrande de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrande de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Futbol sala | El Club Sala 5 de Martorell rep el CD At. Mengíbar

El conjunt d'Adri Sánchez rebrà el pròxim dissabte 4 de maig a les 18.30 hores el CD At. Mengíbar, en partit corresponent a la 29a jornada de Segona Divisió. El Club Sala 5 de Martorell hi arribarà després de la derrota per 4-3 contra el Burela FS del passat 20 d'abril.

La puresa del futbol modest

» El derbi barceloní UE Sant Andreu-CE Europa és l'exponent de la resistència i l'èxit de l'esport proper
 » "L'afició hauria de ser el pal de paller dels clubs", defensa Ramon Armengol, directiu del CE Europa

Toni Delgado
BARCELONA

Amb els cascos a les orelles i la resta de sentits pendents d'un matx de l'Esport Club Granollers és quan Emma Montané se sent plena. "Per a mi narrar els nostres partits a Ràdio Granollers és un privilegi i un plaer, i m'omple molt més que anar a estadis de Primera Divisió", confessa, orgullosa, la cap de premsa del conjunt granollerí, fundat el 1913.

Montané descriu la passió i la puresa del futbol modest, el futbol de sempre, proper i familiar i, alhora, l'amor per una entitat esportiva: "Costa concretar amb paraules com t'estimes un club i un escut, i com pateixes i gaudeixes per i amb ell. Tinc fotos meves al camp del carrer Girona amb tres anys. El pare em va transmetre aquesta passió i l'avi ho va fer amb ell. El somni del futbol base és arribar al primer equip".

La massa social de l'Esport Club Granollers està formada pels socis i sòcies de tota la vida, com els Montané i, sobretot, per les famílies i qui forma part del futbol base. En els partits del sènior masculí es reuneixen entre 300 i 350 espectadors, i en els del femení, que ha nascut aquest any, entre 100 i 120. El club té 102 socis.

ELS HORARIS DE LA FEINA

És fàcil identificar-se amb els jugadors i jugadores de l'Esport Club Granollers: s'entrenen després de complir els horaris de la feina, juguen els caps de setmana i no viuen en una bombolla paral·lela. "Són molt propers amb la premsa i l'afició. El gran regal del futbol modest és poder abraçar els protagonistes, que vagin a celebrar amb tu un gol a la grada i fer-t'hi fotos després del partit. Això a Primera Divisió és impossible", celebra la periodista esportiva, que des que és cap de premsa viu encara amb més intensitat l'amor pel seu club.

El CE Europa-UE Sant Andreu és el clàssic entre barris per excel·lència, i continua fent història, ara a la Segona RFEF, la quarta categoria estatal. El partit de la primera volta, disputat el passat 17 de setembre, és, amb 3.840 espectadors, el segon amb més públic des de la inauguració del Nou Sardenya, el 4 de maig de

La química entre els jugadors i jugadores del CE Europa i la seva afició és absoluta. Foto: Xavi de la Ossa/CE Europa

1995. El matx amb més aficionats (4.032) també és d'aquest curs -primera eliminatòria de la Copa del Rey contra l'Elche CF-.

El derbi barceloní de la segona volta, jugat el passat 28 de gener, és l'últim ple en la història del Narcís Sala, amb 6.531 espectadors -només hi havia 32 localitats lliures-. Quan no s'havien posat seients a totes les graderies, s'hi havien reunit més de 15.000 persones en el partit definitiu per pujar a Segona Divisió, que es va en-

El clàssic barceloní de la primera volta és el segon partit amb més públic al Nou Sardenya

dur el Barça Atlètic de Luis Enrique (curs 2009-2010) o també el dia que la UE Sant Andreu va pujar a Segona B contra el Mazarrón CF (temporada 2004-2005). La xifra encara va ser superior molts cops abans perquè l'aforament inicial de l'estadi, inaugurat el 1970, era de 18.000 espectadors.

El futbol modest és la resistència, l'univers de la naturalitat i la proximitat. "Els clubs d'elit s'han professionalitzat, han prioritzat convertir-se en grans marques internacionals i la majoria ja no són propietat dels aficionats. L'afició hauria de ser sempre el pal de paller dels clubs i que cada un dels membres d'un equip entengués la idiosincrasia de l'entitat. Estem orgullosos d'ha-

ver mantingut l'essència de l'esport i de competir al màxim nivell amb els equips masculins i femenins", intervén Ramon Armengol, directiu de l'àrea social del CE Europa. D'adolescent, Armengol anava al camp de tant en tant, però va ser d'adult quan es va enamorar del club perquè era una entitat amb la qual s'identificava i que representava la seva manera de veure les coses.

Entre els nous socis del club gracienc hi ha persones "desencantades" amb el futbol modern, altres a qui mai els havia cridat l'atenció el futbol, altres que volen multiplicar o recuperar les seves arrels... Els socis de tota la vida transmeten l'estima pel CE Europa i els seus valors, que van lligats als del barri, que "històricament ha estat i és republicà, catalanista i majoritàriament d'esquerres". El club es va declarar el setembre de 2021 com a entitat "antifeixista, antimasclista i antiracista, i que lluita contra l'homofòbia i l'assetjament escolar".

Els historiadors asseguren que el CE Europa no havia tingut mai tants socis, uns 1.950, des de la inauguració del Nou Sardenya. A principis de la temporada passada n'eren 732 i, fa sis cursos, 392. Més enllà del derbi contra la UE Sant Andreu, la xifra més habitual d'espectadors del primer equip masculí és de 1.500. En certs matxs gairebé en són 2.000, i el femení, que competeix a la Primera RFEF (Segona Divisió), sol reunir més de 500 persones i, en certes ocasions, supera les 1.000.

Xifres millors que les d'uns quants equips de la Liga F (Primera Divisió). Armengol té clar que la tendència ascendent de públic va començar la temporada 2013-2014, amb l'aparició d'Eskapulats, la grada popular del club, que "va fer que gent jove del barri tornés a anar al Nou Sardenya".

Gerard Álvarez, portaveu de la UE Sant Andreu, adverteix que qui va un dia al Narcís Sala, hi torna. "L'ambient que s'hi respira és espectacular, i els últims cursos hi ha

Des que es va inaugurar el Nou Sardenya (1995), l'Europa no havia tingut tants socis, uns 1.950

molta canalla animant l'equip amb la samarreta de la UESA. El nostre gran tresor és l'afició i cada cop hi ha més joves a les grades. També ens ha beneficiat l'acord amb la marca Meyba. El club està fent una feina excel·lent", exposa.

La xifra mitjana d'assistència als partits del sènior masculí és de més de 3.300 persones. "Ara estem centrats en el futbol formatiu femení, amb equips en diferents categories, i aquesta temporada no tenim primer equip", matisa Álvarez, per a qui el citat partit d'ascens a Segona B contra el Mazarrón CF va suposar un "abans i un després", i ja no ha deixat mai de seguir el club. Se'n va fer soci, més endavant va formar part de la ràdio de l'en-

titat, i, des del passat juny, és directiu i portaveu de la UESA.

El curs 2009-2010 la UE Sant Andreu tenia uns 1.700 socis i l'octubre de 2020 havia baixat a 670. El 2022 ja n'eren 1.134 i el passat Nadal, en els primers mesos a Segona RFEF, n'eren 3.110, i ara la xifra s'apropa als 3.500.

UN "HOME DE CLUB"

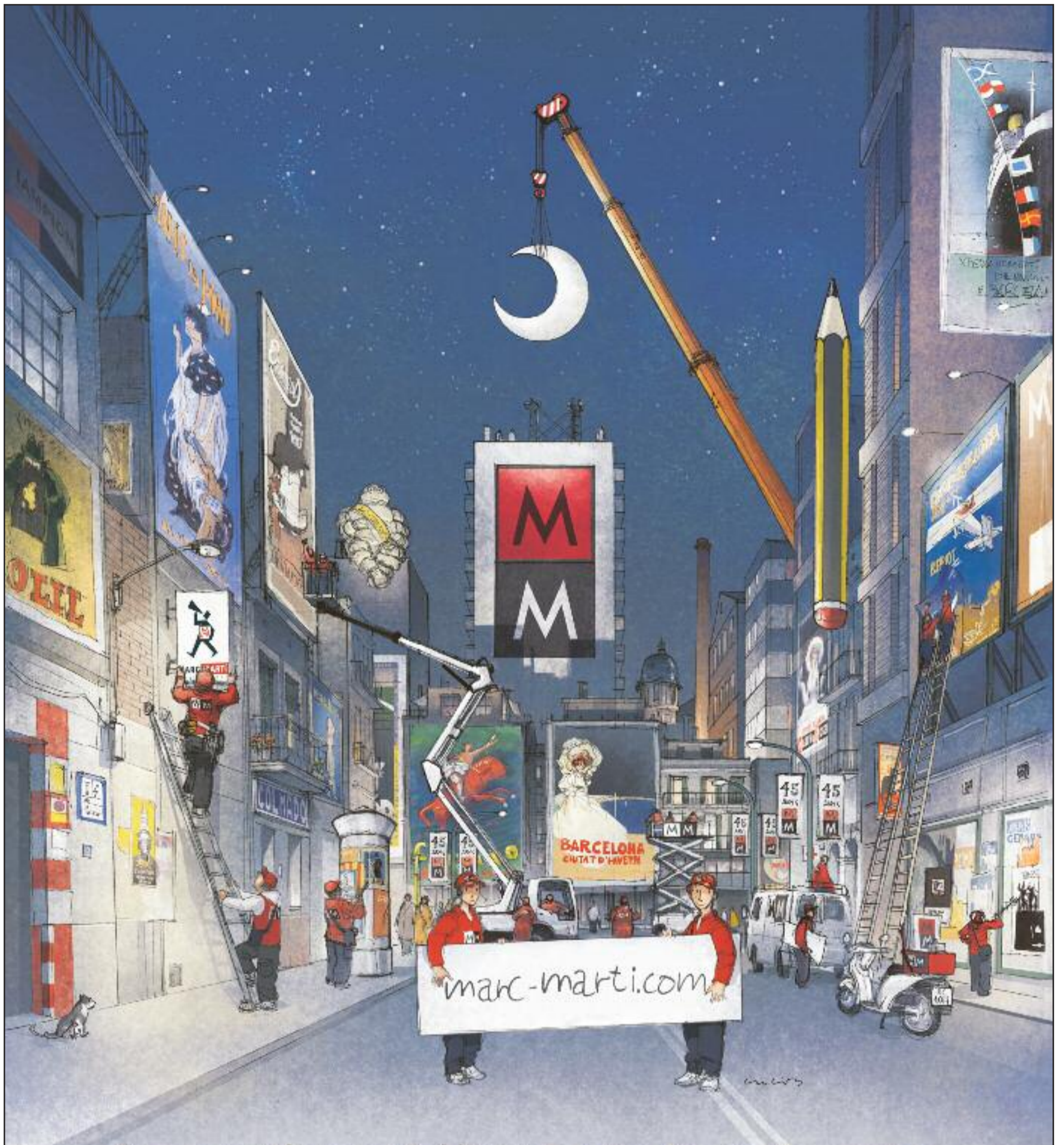
"Categories com la Segona RFEF conformen aquell futbol semi-professional amb què molta gent se sent identificada i que està molt viu. El futbol de proximitat que, és clar, intenta millorar i professionalitzar les seves estructures", intervén Miquel Bonamich, gerent del Cerdanyola FC. Es defineix com un "home de club" i es deixa l'ànima per l'entitat, on va aterrar fa deu anys.

El ZEM Les Fontetes reuneix unes 500 persones per veure els matxs del sènior masculí, que el curs passat en tenia 300 perquè formava part del grup cinquè i era l'únic equip català. El femení, a Preferent i amb entrada lliure, en té menys de 100.

El Cerdanyola FC té uns 300 socis, el doble de quan jugava a la Tercera RFEF, i el seu gran suport és el futbol base. Té un miler de jugadors i jugadores que estan creixent al club. El futbol base i les seves famílies conformen gran part de l'afició "d'una entitat sense ànim de lucre que no té un arrelament històric perquè es va fundar el 2006".

També podem gaudir de la puresa d'aquest univers a 3Cat, amb la sèrie documental *Futbol modest*, que, en paraules del seu director, Albert Pons, no només està adreçada a qui segueix el futbol, sinó a qualsevol públic. "És més aviat un retrat d'històries i de persones en un context de futbol modest. No s'hi veu cap partit. Els testimonis, que ens han obert les portes de casa seva i ens han cuidat molt, ens han explicat els seus vincles amb els clubs. Hem compartit amb ells part de la seva vida familiar i al barri", enraona. El primer capítol està dedicat al derbi entre la UE Sant Andreu i el CE Europa.

"El futbol modest té una funció social i política, i reuneix valors i respecte per un territori, com una associació cultural, per exemple. I aquesta sèrie també descriu una manera de cuidar-nos i respectar-nos com a societat", tanca Pons.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdis

Foto: Biergarten

Biergarten

La 13a edició de la San Miguel Biergarten torna a Barcelona del 26 d'abril al 6 de maig. El Poble Espanyol es convertirà en l'escenari d'aquest esdeveniment que combina la música, la cervesa i la gastronomia alemanya i que cada any reuneix centenars de persones. Entre altres activitats, hi haurà tallers i tasts de cerveses, concursos de tirar cerveses o de menjar fränkfurts i concerts dels grups Piratas Rumbversions, The Pandicorns i Woman. L'entrada al recinte és gratuïta i, segons detallen des de l'organització, l'aforament es completarà per ordre d'arribada.

Famosos

Ramon Pelegero, més conegut pel nom artístic de Raimon (Xàtiva, 1940), ha estat distingit amb el Premi Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) del 2024. Es tracta del guardó més destacat que entrega la institució a una persona o entitat que hagi contribuït a difondre i desenvolupar els valors de la llengua i cultura catalanes. Segons assenyalen des de l'IEC, la trajectòria de Raimon, no només com a cantant, sinó també com a poeta, destaca pel seu compromís amb la defensa de la llengua, sobretot durant el franquisme, quan el català va ser censurat i perseguit. En aquest sentit, cal recordar que el cantautor valencià és reconegut com un dels membres més representatius de la història contemporània de la cançó en català i que, a més, és una de les figures catalanes amb més prestigi internacional pels premis i reconeixements que acumula.

La fitxa

QUI ÉS?

R A I M O N

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut cantautor

És una de les grans figures de la música i llengua catalanes

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Prat de la Riba de l'IEC

És el guardó més destacat que entrega la institució

A LES XARXES...

Missatges de felicitació

La gent reconeix Raimon com un defensor del català

Llibres

Fam als ulls, ciment a la boca
Neus Penalba

L'escriptora i professora de literatura reflexiona en aquest assaig sobre la novel·la pòstuma de Mercè Rodoreda, *La mort i la primavera*. Quan la va escriure, a principis dels anys seixanta, la mateixa Rodoreda va anunciar que seria la seva obra més important, però, finalment, no va ser així. *Fam als ulls, ciment a la boca* vol donar-la a conèixer.

Teatre

Conspiranoia
Marc Angelet i Jordi Casanovas

És una comèdia dramàtica sobre amistats, secrets i teories conspiranoiques. La història gira al voltant de quatre amics que es reuneixen per parlar amb la Clara, que creu que la terra és plana. El conflicte farà aflorar malestars entre els integrants de la colla, que pensaven que compartien la mateixa visió del món. Es pot veure a La Villarroel de Barcelona fins al 2 de juny.

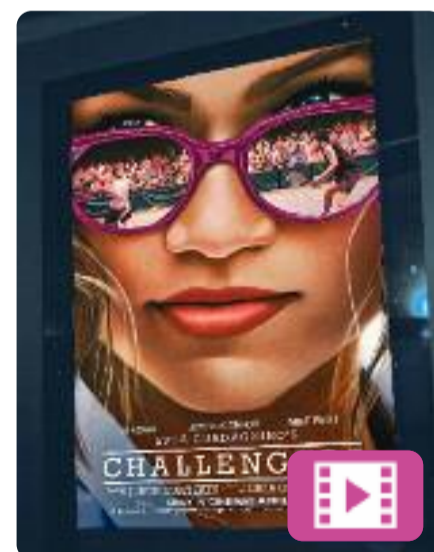
Música

Un delta fràgil
Lia Sampai

Aquest àlbum de deu cançons de l'artista ebrencana gira al voltant de les Terres de l'Ebre. En concret, les lletres parlen de la seva bellesa, del seu abandonament social i polític i també de vivències pròpies de la cantautora en aquest territori. El disc té influències de la jota i la cançó popular que es combinen amb ritmes contemporanis.

Pelis i sèries

Challengers
Luca Guadagnino

Aquest drama romàntic està ambientat al competitiu món del tennis professional. Tashi, una antiga promesa d'aquest esport convertida en entrenadora, viu un triangle amorós quan el seu marit, campió de Grand Slam, s'enfronta a Patrick. El rival és l'exnòvio de la Tashi i, a la vegada, l'antic millor amic del marit. La protagonista d'aquest film de ficció és Zendaya.

ESTILS DE VIDA

Es pot evitar la caiguda dels cabells?

Foto: Freepik

DERMATOLOGIA

La resposta a aquesta pregunta és ambigua. Es poden fer moltes coses, tot i que no hi ha garantia absoluta d'èxit. La caiguda dels cabells està relacionada directament amb l'envelliment accelerat de les arrels, cosa que succeeix perquè el col·lagen es torna dens i rígid i acaba empenyent els cabells cap a l'exterior de forma prematura. Aquesta tendència fa que els cabells siguin cada cop més fins i curts i que caiguin amb més freqüència.

Les causes són molt variables i, en realitat, depenen probablement de la combinació de diversos factors. El més habitual és l'estrès, tant si és intens com si és lleu. Combinat amb el canvi d'estació, l'embaràs, la menopausa o la fatiga pot fer estralls fins i tot a les cabelleres més llustroses. A banda, hi ha l'efecte del contacte amb el sol o amb l'aigua de mar durant l'estiu, i tractaments com el canvi de color, per exemple.

Els productes per a la caiguda dels cabells incorporen elements que activen la microcirculació sanguínia, estimulen la regeneració cel·lular i aporten vitamines o oligoelements que hidraten la pell i n'estimulen el creixement natural. Però si volem mantenir la cabellera, cal incidir en les causes.

Les claus.....

ESTRÈS

L'estrès, tant si és intens com si és lleu, és la principal causa de la caiguda dels cabells

COL-LAGEN

Les arrels s'envelleixen acceleradament quan el col·lagen es torna més rígid

PREVENCIÓ

Si actuem sobre els factors implicats en la caiguda, podem arribar a frenar el procés

VITAMINES

Alguns productes aporten elements que n'estimulen el creixement natural

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA
COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€*** 900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

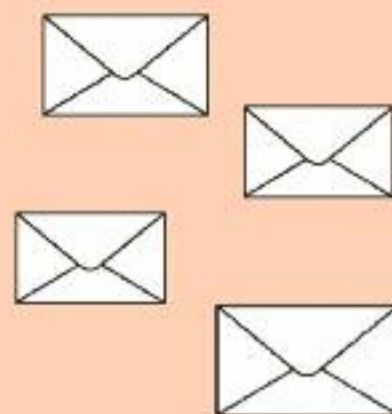
5€ Marta 33€ Ser cura 20€ Tendrà a l'hotel

* Depèn de l'import de l'aportació. Els donants podran rebre un certificat de participació i un diploma de voluntariat. Els donants podran rebre un diploma de voluntariat. Els donants podran rebre un diploma de voluntariat. Els donants podran rebre un diploma de voluntariat.

12M
2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

JORNADA ELECTORAL

Horari

Els col·legis electorals obriran a les **9 del matí** i tancaran a les **8 del vespre**.

Documents

Per votar has de portar l'original del teu **DNI, passaport o carnet de conduir**.

Consulta

Per saber on has de votar, consulta la **targeta censal**, truca al **900 343 232** o entra a **ine.es**.

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya